

opusdei.org

Proces kanonizacije Guadalupe Ortiz de Landazuri

Guadalupe Ortiz de Landazuri rođena je u Madridu 1916. godine na blagdan Naše Gospe od Guadalupe. Jedna od prvih žena u Opusu Dei, svoj apostolski posao počela je sa ženama u Meksiku.

29.06.2012.

Podaci o kanonizaciji Guadalupe Ortiz de Landazuri, jedne od prvih žena u Opusu Dei, dostupni su na

internetskoj stranici na engleskom jeziku.

Kardinal Antonio Maria Rouco Varela, madridski nadbiskup, predsjedao je otvorenju predmeta njezine kanonizacije 18. studenog 2011.

Studija o njezinu kreposnom životu i potencijalnom čudu pripisanom njezinu zagovoru sada je u rukama Kongregacije za svece.

Kratka biografija i molitva za osobno uslišanje po zagovoru Guadalupe Ortiz de Landazuri mogu se naći na internetskim stranicama Kongregacije pod "predmeti kanonizacije".

Novinarka Mercedes Eguibar, koja je Guadalupe osobno poznavala, autorica je njezine biografije. Eguibar je opisuje kao "ženu pionirku u promicanju društvenog položaja žene u ruralnim dijelovima

Meksika." Raspravljajući o nekim njezinim vrlinama, izjavljuje da je Guadalupe bila "žena svoga vremena i ipred svoga vremena. Imala je moderan mentalitet koji ju je doveo do sna o boljoj budućnosti, dok je istodobno činila sve što je mogla kako bi ga ostvarila svojim radom i intenzivnim duhom služenja."

Biografija obuhvaća neke aspekte intenzivnog kršćanskog života te žene. "Guadalupein život protekao je u trajnoj povezanosti s Bogom i zahvaljujući tome znala je preoblikovati poteškoću i patnju u radost, čak i kada je radost imala izvor u križu. Uistinu, njezin je život bio sol i svjetlo."

Godine 1944. Guadalupe je upoznala osnivača Opusa Dei. U njezinoj biografiji opisan je susret:

"Dana 25. siječnja 1944. Guadalupe je krenula kako bi se susrela s osnivačem Opusa Dei u maloj kući u

rezidencijalnom dijelu Madrida, u Ulici Jorge Manrinquea 19.

Ona to vjerojatno nije shvatila, ali bio je to prvi ženski centar, osnovan 18 mjeseci prije, na blagdan Gospe od anđela, 2. kolovoza 1942.

Guadalupe je vjerojatno imala tremu prije susreta, dok se uspinjala stepenicama do ulaznih vrata.

Dopraćena je u veliku primaću sobu u kojoj je namještaj bio tapeciran uzorkom ruža i slikom Gospe od Guadalupea na zidu. Slika je privukla njezinu pozornost zato što je i sama priželjkivala dobru sliku Gospe od Guadalupea, a morala se zadovoljiti sličicom izrezanom iz časopisa.

Josemaria Escriva de Balaguer još je bio mlađi svećenik. Imao je 42 godine i srdačan osmijeh koji je odražavao duboku radost. Donekle korpulentan zbog komplikacija s dijabetesom, kombinirao je živahne riječi i geste s dubokom unutarnjom mirnoćom.

Guadalupe je bila impresionirana i ubrzo je otvorila svoje srce i upitala: Što da učinim sa svojim životom? Uvijek je pamtila taj razgovor kao otkriće onoga za čim je tragala. Znala je da će svećenik biti poput oca kojega je izgubila nekoliko godina prije zato što je, kako je često znala reći, u tim trenucima jasno vidjela svoj životni put.

Svećenik joj je dao potpunu slobodu. Rekao joj je da sama mora izabrati i donijeti odluku, oviseći jedino o Božjoj ljubavi i snazi Njegove milosti. Na kraju razgovora Josemaria ju je pozvao na službu koju će započeti nekoliko dana poslije."